Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ne cū nra odia et seqm̄ fallam̄ sub specie utilitatis aliene.
Si aū de inimici morte gaudendū omino ñ eet psalmista
ñ diceret; Letabit̄ iustus cū uiderit uindictā impioq.
Sed aliud ē impiū aliud v̄ inimicū ppetī. Hā s̄ pleriq;
inimici q ñ sunt impii. et s̄ ñ nulli impii q nob speci
alit ñ uident inimici. Humana aū mens omnē quē in
imicū tolerat etiā impiū Jniquū putat. qa ei cul
pas apd coqtationē suā li aū uor accusator ex
aggerat. Quib libet v̄ flagi se et tiis pmat. min in
iquus credit̄ si aduersari minime sentit̄. Qua in re
discernendū ē aliud ee qd nob. aliud v̄ qd s et ceteris
nr inimic nocet. nā si alius bon ē. sine nra forsitan
culpa ee ñ potē nob malus. Nec omino iā de ei ruina
gaudendū ē. cui nos solos certū ē aduersa tolerasse.
Cum v̄ nr ac multoq inimic pimit̄ de ereptione pri
moq poti q de inimici interitu necesse ē ut animi le
tet̄. Oportet nāq; ut peunte aduersario suptilit̄ pen
sare debeam. et qd debem ruine peccatoris. et qd iusti
cie ferientis. Hā cū puersū quēq omps peuit. Jēdo
lendū ē miserie peuntis. J congaudendū iusticie iu
dicis. ut nob Jn luctu sit pena morientis pcimur.
Jrursus in gaudiū ueniat exhibita eqtas iudicantis
dī. quatenus nec peunti homini eristam aduersari.
nec iudicanti do inuenia ingrati. Beat q iob quia
cuncta in aduersitate odia pfecte calcauit. dicat.
Si gauisus sū adruinā ei qme oderat. Jexultaui qd
inuenisset eū malū. qn delicet Jnimicū diligens
cū aduersario ruenti cōdoluit in malis illi ipse ad
bonū creuit. Jnde iste ad benignitatē cresceret.
unde illū mala que me eqra rebat̄ inuenissent.